

Veto

ALGEMENE
STUDENTEN
RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 28, dd. 10 mei 1984
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d,
3000 Leuven. Tel. 016/22 44 38.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten),
150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun).
Te storten op rek. nr. KB 431-0079541-68
t.n.v. ASR-Veto, Van Evenstraat 2d,
Leuven, met vermelding van 'Veto-
abonnement' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag om 16.00 uur
(open voor ieder) op 't Stuc, E. Van
Evenstraat 2d, 1ste verdieping. Artikels
binnen op donderdag voor verschijning,
advertenties op vrijdag voor verschijning.

Veto is een publikatie van de Algemene
Studentenraad Leuven.

EN VERDER

ASR	Personeelsbeleid ...	1-7
SOCIAAL	Huurperikelen	1
	Eksamen en slikken ...	3
	Geld voor CVP	2
KUL	stripbespreking	2
KULTUUR	Musil en Mulish	6
	Europese federalisten	4
INTERVIEW	Danneels	5
	Literaire wedstrijd	6
KRINGEN		
LEZERS		2

Bovendien bevat deze Veto een ekstra
katern gewijd aan de Jongerenmars voor
Werk van zondag 13 mei 1984.

Twee vrijgestelden zijn een must voor Sportraad. Om de vrijgestelden anders te verdelen tussen de raden, zal er wel eerst een globale personeelsvisie moeten komen. (foto Veto)

Hoe sterk is het verbond ASR?

Raden weigeren vrijgestelde af te staan aan Sportraad

Sportraad krijgt géén tweede vrijgestelde. Hoewel alle andere raden erkennen dat zo'n tweede vrijgestelde meer dan verantwoord zou zijn, bleek tijdens de Stuurgroepvergadering van vrijdag 4 mei jl. dat de raden het nooit eens zouden kunnen worden over waar die tweede vrijgestelde dan wel vandaan moest komen. Met de stuurgroepvergadering werd een discussie afgerond die begonnen was met een brief van Sportraadvoorzitter Roel Van Nunen aan de fakulteitskringen en die zes weken had geduurd.

En die uiteindelijk strandde op diepe meningsverschillen over wat de ASR is en over de taak van het personeel. Wat achterblijft, is een ASR, ontstaan van alle gemeenschappelijke 'franje', die niets méér blijkt te zijn dan een verbond van vijf wel zeer verschillend denkende raden. Vooral Sportraad zal zich nu gaan afvragen of zij bij dat verbond nog wel langer baat vindt. Sportraad stelde bij de afloop van de stuurgroepvergadering trouwens onomwonden dat zij grondig zou onderzoeken of zij met een zelfstandige koers, of onder een andere koepel, niet beter af zou zijn.

Kanvankelijk kon Sportraad nog geholpen worden door een jobist in te schakelen gedurende de drukste maanden. Het succes van de massasportmanifestaties, de laatste twee jaar,

heeft de omvang van de opdrachten van de vrijgestelde echter dermate doen toenemen dat een 'inval' helemaal niet meer kon voldoen. Voor 1984 keurden de andere raden voor Sportraad een jobist goed voor het hele jaar (een jobist is goedkoper dan een vrijgestelde). De jobist zou instaan voor administratieve taken. Ondertussen heeft Sportraad uit de ervaringen met die jobist geleerd dat de échte taken, waarvoor men iemand nodig heeft, niet te onderscheiden zijn van de taken die de vrijgestelde al heeft. Noch een jobist noch iemand met een BTK- of DAC-statuuft komt daarom in aanmerking om de problemen van Sportraad op te lossen. De tweede kracht moet een vrijgestelde zijn.

In een brief aan de fakulteitskringen legde Sportraadvoorzitter Roel Van Nunen op 18 maart het probleem uit. In een volgende brief, ondertekend door de Algemene Vergadering (AV) van Sportraad, werd uitgelegd waarom alleen een vrijgestelde een oplossing kan bieden — en tevens waarom die volgens Sportraad van Sociale Raad moet komen. En hier komen we pas goed op glad jis.

Verdelen

Het huidige vrijgesteldenbestand (13 halftijdse personeelsleden met zeer diverse functies) kwam vooral in de jaren '72-'78 tot stand. In die tijd was uitbreiding nog mogelijk en nog verdedigbaar. Toen Kringraad in '77 nood kreeg aan een tweede vrijgestelde, en Kultuurraad een jaar later aan een derde, kon dit zonder buitenspo-

rige inspanningen voor de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) verdedigd worden. En de RvS kon het zich nog permitteren om meer vrijgestelden te geven. In deze comfortabele situatie hoefden de raden dus niet echt onderling ruzie te maken over wat voor soort taken het ASR-personeel wel mocht uitvoeren. Maar dat is definitief voorbij. De laatste keer dat de RvS een vrijgestelde aan het bestand toevoegde (de Veto-redaktie-secretaris) was dat met luid protest tegen de voldongen-feitenpolitiek die de ASR hierin had gevoerd.

Maar niet alleen de RvS vindt dat de ASR genoeg personeel heeft. Ook binnen de ASR vinden vooral Sociale Raad en Kringraad dat de globale werking van de ASR geen verdere inkrimpingen van andere delen van de sociale sector kan verantwoorden. Tenslotte, zo redeneren die raden, ligt de bestaansreden van de ASR toch precies voor een groot stuk in de verdediging van die sociale sector. Voor een oplossing voor de Sportraadvrijgestelde wordt in de ASR dus niet in de richting van de RvS gekeken.

Maar dat betekent dat een eventuele vrijgestelde voor Sportraad alléén van een andere raad kan komen. En dan gaan natuurlijk de poppen aan het dansen. Want hozeer de andere raden ook hun sympathie betuigen voor de Sportraadwerking, en hoe overtuigd zij ook toegeven dat Sportraad een tweede vrijgestelde verdient, geen enkele raad is bereid om een van zijn eigen krachten af te staan. En over wat ze kunnen beslissen over andere raden, bestaan grondige meningsverschillen.

Staan de studenten Schreursvest op straat in de eksamens?

Enkele weken geleden waarschuwde Veto er nog voor. De nieuwe huurwet biedt weinig of geen bescherming aan de huurders. Voor studenten is de situatie zelfs helemaal onduidelijk. De juridische dienst van de unief kreeg vlak voor de paasvakantie reeds de eerste testcase voorgeschooteld. Gelukkig kon via het vrederecht (voorlopig nog) soelaas gevonden worden.

De betwisting betrof een huis, gelegen Schreursvest 63. De eigenaars hadden, op basis van de nieuwe huurwet, het huidige contract in het begin van het jaar opgezegd. Rechtstreekse betrokene was in dit geval nog geen student. Het huis in kwestie werd immers gehuurd door de met de universiteit verbonden vereniging SSF (Sociale Studenten Fonds). Deze plaatste dan studenten in het huis. Onrechtstreeks werden een aantal studenten wel de dupe. Te meer daar het contract zou aflopen op 30 juni. Geloof het of niet, maar op dat ogenblik verkeert menige student nog in volle examenperiode. Zodat het allesbehalve gezellig is met klikken en klakken op straat te vliegen.

De juridische konkelfoezerieën die uit de mouw geschud werden, hebben uiteindelijk voor het vrederecht tot geen principiële uitspraak geleid. Hoewel de eigenaars naar het heet aanvankelijk niet echt de bedoeling hadden de

band met SSF definitief te breken — het hoofdoel was immers een prijsverhoging — opteerde SSF voor een instemming met de opzeg. Volgens de juridische dienst omdat men het huisvestingsbeleid via andere gebouwen wil voeren. SSF betwistte alleen de opzegdatum. Volgens hen lag die op 31 augustus, omdat juridisch gezien het contract op 1 september met 1 jaar verlengd was. De vrederechter leek dit standpunt wel valabel te vinden, en ook de koteigenaar gaf in enige mate het SSF gelijk. Desondanks (of juist daardoor?) hebben beide partijen geopteerd voor een compromis. Het gebouw op de Schreursvest zal verlaten worden op 31 juli.

Andere gevallen

Ondertussen was het wel zo dat andere studenten bij de juridische dienst hun beklag kwamen maken. Ook zij hadden, dit keer persoonlijk, een opzeg gekregen. Na het kompromis voor de rechtbank lieten deze studenten echter niets meer van zich horen. Hadden de andere verhuurders toegevingen gedaan? Waarschijnlijk zijn zij wel op de hoogte van de principiële stelling die de juridische dienst, als verdediger van de SSF, op het vrederecht innam. Daar verklaarde zij immers alle studenten in de privé-sektor stevig te zullen verdedigen als zich dergelijke gevallen voordeden. Voorlopig is het wel spijtig te noemen dat er enkel een compromis, begeleid door een stellingname, is. Terwijl een echte uitspraak meer duidelijkheid en bescherming had kunnen bieden.

TBC

Geen scheidsrechter

In principe zou de ASR-stuurgroep (waar de vijf raden samen aan tafel zitten) het personeel anders kunnen verdelen dan tot nu toe het geval was. Volgens dat principe wordt de verdeling van de mandaten trouwens elk jaar op de stuurgroep gestemd, vóór het openstellen van de vakatures. Het is op grond van dit principe dat Sportraad op de stuurgroep aan de andere raden kon vragen om op Sociale Raad een vrijgestelde weg te halen en aan hen te geven. Maar op die vraag ontbrandde tussen de raden een felle discussie, die echter de meningsverschillen niet kon wegnemen. De 'beslissing' van de stuurgroep van 4 mei, om de verdeling van het vrijgesteldenbestand te laten zoals zij is, kan men dan ook helemaal niet interpreteren als een bewuste keuze in een duidelijk beleid. Veeleer is ze de wat arbitraire resultante van de uiteenlopende visies van de raden op hun 'verbond' (de ASR) en op personeel.

Die meningsverschillen zijn overigens helemaal niet nieuw. Wie de moeite neemt om oude verslagen na te kijken, kan daar steeds dezelfde konstanten vinden. In 1977 stond de Kringraad een herstructurering van de ASR voor die erg lijkt op wat nu bekend staat als het voorstel van 'de zesde raad', en dat ook met dezelfde argumenten werd verdedigd. Al staat de Kringraad vandaag veel verder af van de zesde raad dan toen, toch is de Kringraad van de vijf raden nog steeds

de belangrijkste voorstander van een gemeenschappelijk beleid. En precies in de visie van de Kringraad op het ASR-personeel komt dat het sterkst naar voor.

In de loop van het academiejaar bleek al een paar keer dat de Kringraad niet erg te spreken was over de manier waarop het Kultuurraadpersoneel het beleid van de studenten heeft overgenomen. Met name protesteerde Kringraad er tegen dat er van de drie (halftijdse) vrijgestelden die Kultuurraad via of van de ASR krijgt, er maar één zou instaan voor de begeleiding van de Algemene Vergadering. Samen met Sociale Raad weigerde Kringraad daarop in december de bekrachtiging van het Kultuurraadpersoneel (cf. Veto 14). Toen het Kultuurraadpersoneel daarop echter ongesteld verder werkte, bleek voor het eerst hoe weinig de ASR-stuurgroep eigenlijk te betekenen heeft tegenover de zeer autonome 'voldongen-feiten'-politiek van Kultuurraad. In april besliste de Raad van Beheer van Kultuurraad om de plaatsen van de vrijgestelden niet vakant te verklaren, niettegenstaande de stuurgroep over-eengekomen was om toch minstens de vrijgestelde voor begeleiding te laten verkiezen.

Eenheid

Dat Kringraad het meest aandringt op een gemeenschappelijk beleid voor de vijf raden van de ASR heeft verschillende oorzaken. Vooreerst is er een (vervolg op p. 7)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Naar hardere akties tegen de raketten

België is een ouderwets katholiek land en heeft geen traditie van akties die de wet overtreden zoals dit wel het geval is in bijvoorbeeld West-Duitsland en Nederland. Nochtans zullen de raketten alleen op die manier tegengehouden kunnen worden. Hardere akties zijn noodzakelijk om de leiders van dit land te doen afzien van hun deelname aan de kollektieve zelfmoord door overloze wapenning.

Wanneer een betoging van meer dan 400.000 mensen op politiek vlak geminimaliseerd wordt tot een prul, dan mag je nog 100 mensenkettingen leggen in Florennes, op veranderingen moet je op deze manier niet hopen. Dit alles wijst op de verregaande staat van verrotting waaraan onze democratie onderhevig is. Zo werd recent de opening van een vredeskafé in Florennes door de plaatselijke rijkswachtkommissaris en BOB-mensen tegengehouden, doordat deze simpelweg de brouwerij onder druk zetten.

De VAKA-leiding schijnt niet te beseffen dat men moet verder gaan

dan het voeren van tevoren ingekapselde akties. Tijdens de recente mensenketting rond Florennes had een talrijke *service d'ordre* van VAKA de zaak controle, in samenwerking met rijkswacht en BOB. Iedereen mocht 10 minuten lang een handje geven en dan vlug naar Florennes voor het 'vredesfeest'. Enkele manifestanten hadden zo'n 15 meter omheining neergehaald en sommigen wilden op de basis gaan om geweldloos maar krachtiger uiting te geven aan hun verontwaardiging.

De *service d'ordre* was echter vlug ter plekke en hield hen tegen. Niemand mocht op de basis, en alles moest gedisciplineerd verlopen zoals zij het uitgestippeld hadden. Op zulke kortzichtige wijze sterilizeert VAKA elke aktie en degradeert het de deelnemers tot picnien die passen in het plan om hun politieke doelstellingen te bereiken.

VAKA gaat ervan uit dat de beslissing tot plaatsing nog niet genomen is en dat zij via politieke druk en afwijzing van de raketten kunnen forceren. Dit getuigt van een naleviteit: er werd al 700 miljoen BF uitgetrokken voor de uitvoering van de voorbereidende werken en 40 Amerikaanse soldaten onder wie generaal Damon zijn al geïnstalleerd op de basis. De uitputtingslag opgedrongen vanuit de regering, wordt door VAKA aanvaard en zelfgenoegzaam meegespeeld. De massaliteit van de vredesbeweging is voldoende bewezen en akties moeten daarop niet langer gericht zijn.

"Ik ben niet alleen tegen de raketten, ik ga ervoor zorgen dat ze er ook niet komen", dat moet het motto worden van elke vredesmanifestant. Ieder moet voor zichzelf bepalen hoever hij hierin wil gaan. Dit wil helemaal niet zeggen dat men de geweldadige toer op moet gaan. Akties als vredesbelasting, blokkades, bezettingen, sabotages en wat weet ik meer, kunnen plaatsvinden zonder fysiek geweld toe te brengen aan de

tegenstander. Gebeurt dit op voldoende grote schaal, dan kunnen de raketten er gewoonweg niet komen.

De wil van de meerderheid van de Belgische bevolking is bekend, het komt er nu op aan ze doen uit te voeren. Verzin zelf akties en voer ze uit in kleine groepen en doe mee aan andere. "Waar recht onrecht is, wordt verzet een plicht!" Het is mogelijk de pestraketten tegen te houden. De stap moet alleen gezet worden van woorden naar daden. Die is in het begin misschien moeilijk voor veel mensen, maar eens voorbij deze fase word je bewuster: het zelfvertrouwen stijgt en alles wordt mogelijk. Laat het leven op aarde niet verbroden door een stelletje machtwellustelingen. Pleeg verzet in vrede!

Rakettenvergift

Eoos-referendum

Zoals u terecht opmerkte in uw editie van 29 maart richtte Eoos met medewerking van andere kringen een debat over de ASR in. Op de presidiumvergadering van 5 maart liam Eoos met betrekking tot de ASR het standpunt dat na dit debat door middel van een referendum zou bepaald worden of Eoos al dan niet in de ASR zou blijven.

Edoeh, begin april hing op het zevende van L & W een muurkrant uit waarin gemeld werd dat Eoos op de presidiumvergadering van 5 maart besloten had met 7 stemmen tegen 3 uit de ASR te treden. Lakoniek was wel dat naast deze muurkrant het verslag van diezelfde presidiumvergadering hing, waarin te lezen stond dat na een verhitte discussie het presidium besloot had, na inrichting van een debat, een referendum in te richten.

Hier lijkt dus iets mank te lopen. Het presidium spreekt met twee stemmen, wat laakbaar is. Zonder in te gaan op de problematiek zelf (in of uit de ASR) kan rustig gesteld worden dat hier de democratische procedure die afgesproken was, nl. het referendum, met voeten getreden wordt. Er wordt teruggegrepen op een stemming die de facto als niet bestaande verklaard werd door het feit zelf van de toezegging van een referendum.

Er werd dan ook gevraagd door een aantal personen alsnog het referendum in te richten, ofschoon het er naar uitziet dat het presidium er niet op wil ingaan om redenen die ons nog steeds niet duidelijk zijn. Het handelt zich hier dus om een louter formeel aspect, het volgen van een procedure, en niet om de inhoudelijke vraag Eoos in of uit ASR. Aangeklaagd wordt dat boven het hoofd van de student beslist wordt over de organen waarin hij wil vertegenwoordigd worden, ofschoon het presidium daartoe geen mandaat kreeg. Het presidium werd verkozen als deel van een structuur, ASR. Uit ASR treden zou een nieuwe situatie scheppen, waartoe eens te meer beroep moet gedaan worden op het vertrouwen van de student; dit lijkt logisch.

Het getuigt van weinig respect vanwege het presidium jegens de studenten van Eoos, die mondig genoeg zijn om zelf te beschikken over hun stem. Laat hen die dan ook gebruiken.

Tot dit gebeurt, wensen wij ons van deze koehandel te distantiëren.

Koen De Ceuster, Luc Van Mechelen, Ann Speels, Lia Van Herck, Annemie Hoymans

PS

ALLE DAGEN GEOPEND!

KORTING op verloon van studentenkaart

ijschaatsbaan Leuven

pirouette

de fijnste en goedkoopste ijschaatsen ontspanning

Speciale Studententakties lees Veto

ADVERTENTIE

Strips Bedlektuur

Het wespennest — Capi — uitgegeven bij Casterman in de serie een auteur, een strip. Twee straatjongens, Yves en Stefan, dromen van verre reizen, maar hebben geen geld. Met een speelgoedweertje overvallen ze een juwelierszaak, maar door een onhandigheid van Stefan wordt hij bijna gevat, en in de achtervolging verliest hij zijn jas, waar zijn paspoort in zit. Yves is ongezien kunnen verdwijnen, met het geld, nadat hij de juwelier halfdood beneden aan een trap heeft laten liggen. Hij verschijnt niet op de afspraak zou worden. Opgejaagd door de politie, die denkt dat Stefan alleen opereerde, vlucht Stefan zonder middelen van bestaan de grens over en komt in Zwitserland terecht waar hij een onderkomen vindt in een afgelegen houtzagerij.

baar; de bazin vermoedt nl. een en ander. Net als hij wil vluchten met de dochter des huizes (die er naar snakt om met Stefan, waar ze uiteraard verliefd op is geworden, het avontuur op te zoeken) komt de politie hem arresteren. Het doortastende optreden van het meisje steekt daar een stokje voor, en ze ontsnappen door de bergen. "Nieuwe avonturen tegemoet".

Dit nogal magere verhaaltje, vooral in het begin gekruid met talloze verwijzingen naar de situatie van een kans- en illusievolle jeugd, die dan maar buiten de maatschappij treedt omdat de maatschappij hun de kans niet geeft om hun dromen te verwezenlijken, wordt uitgesmeerd over 46 blz. Het is meestal behoorlijk getekend, de dekors en de inkleuring zijn in elk geval zeer goed verzorgd. Het geheel herinnert kwa vorm aan de tekenverhalen van mensen als E.P. Jacobs en Hergé (u snapt het al, de klare lijn...) zonder ooit dat nivo te halen. De tekenaar weet wel hoe hij zijn verhaal boeiend kan houden, o.a. door een bestudeerde keuze van de gezichtspunten van waaruit we de aktie zien. Maar de tekeningen van de personages zelf zijn vaak ronduit zwak, te schematisch en de tekenstijl is iets teveel een "maniertje" om te blijven boeien.

Ook het hoger aangehaalde "sociaal engagement" in het verhaal (in de rock-muziek heet dat dan street credibility) en de vaak simpele moraal (goede jongen, maar misleid door slechte vriend, die wel echt een schurk is...) doen nogal manieristisch aan. In wezen is dit een simpel, realistisch avontuurtje, dat met een artistiek-intellektueel sausje overgoten werd om te passen binnen het concept van een blad als *A Suivre*. Maar het leest wel vlot. Bij het slapengaan

Pieter T'Jonck

KUL gaf geld aan CVP

Temidden van de vloedgolf van krantenartikelen die volgden op de voorstelling van het boek *Het geld van de CVP* op maandag 30 april, was er ook de onthulling dat onze eigenste KUL in de jaren zeventig de verkiezingskas van de CVP met liefst 7 miljoen gespijzigd heeft.

In 1971 bedroeg de steun 2 miljoen, in 1974 één miljoen en in '77 en '78 telkens weer twee miljoen. Gaston Geens wordt aangewezen als degene die voor deze financiële steun zorgde (blz. 176).

Het blijft een vraag welke deskundige hand deze zeven miljoen heeft weten weg te moffelen in de boekhouding van de Leuvense Tempel der Wetenschap, zo merken de schrijvers van het boek op (blz. 176), maar er zijn toch nog wel meer vragen te stellen.

Met welk recht is een openbare instelling als de KUL gerechtigd om een bepaalde politieke partij op deze

manier te steunen? Met welk recht worden openbare gelden op die manier aangewend? Wat te denken over het feit dat de KUL de jongste jaren geld blijkt te hebben om bijvoorbeeld de deficittaire Alma-restaurants uit de nood te helpen, als men langs de andere kant wel erg gul — zeven miljoen is toch niet niks — blijkt te zijn met steun aan de CVP?

Is het geen kaakslag voor de studentenbeweging die in Leuven de jongste jaren enkele malen aktie voerde rond de sociale sektor — denken we maar aan de bezetting van Alma II in 1982 — dat de halstarrigheid waarmee het rektorat dit bleef afwijzen in schril contrast staat met de gulheid tegenover de CVP?

Op welke manier heeft deze gulle subsidie aan de CVP invloed gehad op de beslissingen die naderhand werden genomen tegenover de KUL?

een plexier om te geven of te krijgen...!

schrijfinstrumenten

signum Pelikan AG

PARKER WATERMAN

acco Papierhandel, tiensestraat, 134-136, 3000 Leuven.

Oppassen met medikatie tijdens de eksamens

Met de eksamens voor de deur ging Veto praten met dr. Degroote (foto boven) en dr. Bracke (foto onder) van het Medisch Centrum. (foto Veto)

De wereld zit toch mooi in elkaar. Herfst, winter, lente en zomer. Een prachtig verloop. Bijna zitten we weer in het laatste stadium. Iedereen zit al verlangend uit te kijken naar Griekenland, Spanje en Nieuwpoort-Bad. Af en toe kan een zonnestraaltje al enig verlangen opwekken. Maar de academische overheid heeft iets tegen verlangens en dus: eerst eksamens. Enkel de geslaagden in deze test worden bekwaam geacht op vakantie te kunnen trekken. Bijgevolg: massa's opgestapelde energie (u dacht toch niet dat dat voor een diploma was) en allerlei problemen. Veto zocht de studentendokters Degroote en Bracke op om eens over die examenperiode te redetwisten.

Veto: *Bijna zitten we weer in de heerlijke eksamentijd. Welke zijn de meest voorkomende problemen op dat ogenblik?*

Dokters: «Op dit ogenblik is het nog vrij rustig. Tijdens de paaseksamens zijn we wel al gekonfronteerd met de typische moeilijkheden.»

«Opvallend was wel dat één bepaalde fakulteit nogal veel klachten verloor. Men was daar erg formeel de reglementen gaan interpreteren. De normale klachten behelzen het niet tijdig klaarkomen: men is meestal te laat gestart en krijgt geen uitstel. Daarbij komt nog dat tijdens examenperiodes meer algemeen menselijke problemen aan de oppervlakte treden. Dit vooral bij eerstejaars en mensen die doorgaans moeilijkheden hebben in hun studiekarrière.»

Spanningen

Veto: *Wordt er vaak naar medicamenten gegrepen als uiterste redmiddel?*

Dokters: «Tijdens de paaseksamens nog niet direkt. Soms komt men voor één examen wel eens medicamenten vragen. In de juni-zitting zijn er daarentegen wel mensen die bijna continu aan de pepmiddelen zitten.»

«Doorgaans komen dan ook een aantal mensen met slaapproblemen opduiken. Ook daarvoor worden geneesmiddelen wel eens voorgeschreven.»

«Het is wel duidelijk dat die lichamelijke moeilijkheden (zoals slaapproblemen) zeer sterk verbonden zijn met psychische spanning.»

kregen wij onlangs nog een tesisstudent die zijn tesis niet afkrijgt zonder pepmiddelen. Het is een slechte gewoonte als telkens stimulantia nodig zijn bij elke opdracht. Zeker in dit geval, waar al twee jaar aan de tesis 'gewerkt' werd.»

Veto: *Hoe trachten jullie aan de medikatieproblematiek te verhelpen?*

Dokters: «Wanneer iemand vroeg in mei komt opdagen, voeren wij eerst een omstandig gesprek. In nood schrijven wij wel voor, maar dit gebeurt dus duidelijk niet systematisch en nooit op voorhand. Gelukkig constateren wij dat de groep die veel en lang slikt erg klein is.»

«Anderzijds worden wel veel vitamines en aanvullingen genomen. Voor een groot deel gebeurt dit eerder als een soort geruststelling, een vorm van psychische zekerheid. De effectiviteit zelf is immers niet altijd duidelijk. Een gezonde voeding kan immers even efficiënt en stukken goedkoper zijn. Het gebeurt ook zelden dat vitamine-slikkers overstappen naar hardere middelen: daarvoor hebben zij te veel oog voor de ongezonderheid ervan.»

Begeleiding

Veto: *Lopen jullie door de vrij strikte houding geen risico dat een groep mensen snel naar andere artsen loopt?*

Dokters: «Hierover wordt bij ons ook wel gediskussieerd. Algemeen genomen vinden wij echter dat meer voorschrijven voor onszelf moeilijk verantwoordbaar is. Een overvloed aan stimulantia lost niets op, want uiteindelijk moet men zichzelf vooral kunnen behelpen. Bovendien bestaat er het risico dat een soort verslaving op lange termijn geïnduceerd geraakt.»

«Maar het is toch duidelijk niet zo dat wij medikatie systematisch weigeren. Indien nodig schrijven wij voor en begeleiden de student, zodat op langere termijn van medikamenten kan afgezien worden. In elk geval blijven wij de vraag naar een geneesmiddel steeds uitbreiden naar een evaluatie van de hele situatie: welke zijn de specifieke moeilijkheden, wat is de fysieke toestand en welke zijn de mogelijkheden?»

«Wanneer blijkt dat aan de basis psychische moeilijkheden liggen en de examenperiode is nog niet te dicht nabij, kan nog heel gemakkelijk aan die onderliggende moeilijkheden gewerkt worden.»

«Wanneer een student een bewijs voor uitstel van eksamens vraagt, gaan wij zo ook na of wij de persoon in kwestie hiermee wel uit de nood helpen.»

«Soms verschuift men immers alleen maar het probleem. Tijdens de paaseksamens zijn wij hierbij wel iets guller. Dit om bepaalde mensen niet al te snel te demoraliseren: tussen de paaseksamens en de juni-zitting kan nog altijd een ander rechtgezet worden. Het probleem dit jaar is wel dat sommigen wat verrast zijn door het late tijdstip van Pasen.»

Lange termijn

Veto: *Akute problemen ontstaan vaak door een deficiënte lange-termijnwerking van een student. Wordt hier preventief aan gedacht?*

Dokters: «Eigenlijk is dit niet specifiek voor het Medisch Centrum. De ombudsmannen en de monitoraten verspreiden veel informatie. Daarnaast is er het boekje "Blok en Eksamens" voor alle eerstejaars.»

«Maar wij hebben wel eens de indruk dat een aantal mensen niet willen luisteren. Zij teren voort op hun ervaring in het middelbaar en werken via de 'trial and error'-methode tot men vastgeraakt. Zo hebben velen niet het besef dat één keer een cursus doorlopen niet voldoende is.»

«Daarnaast komt ook nog het probleem van de plotsse vrijheid in het eerste jaar Leuven.»

«Een grotere preventie is moeilijk omdat men ook niet helemaal mag gaan bevoogden. Gelukkig brengen de partieleis sommingen toch al een shockeffect teweeg. Spijtig genoeg minimaliseren anderen nog te veel die resultaten.»

«Men mag de fout ook niet altijd bij de studenten leggen. Soms zijn er ook docenten die nauwelijks duidelijk maken wat precies op het examen verwacht wordt. Zo studeren velen dan totaal ongestructureerd en overbodig.»

Veto: *Ziet u mogelijkheden om studenten te leren korte-termijn-problemen te vermijden?*

Dokters: «Op dit vlak hebben we eerder negatieve ervaringen. Velen kijken te beperkt naar de eksamens. Ooit hebben we de bedoeling gehad mensen te laten terugkeren na de eksamens om meer fundamentele problemen aan te pakken. Psychische moeilijkheden en studeerproblemen vergeet men doorgaans vlak na de eksamens.»

«Het onmiddellijke resultaat is het enige wat telt, ook als men niet geslaagd is. Men komt de problemen dan zelden uitpraten. Ook bij gewone consultaties tijdens het volgende jaar praat men er liever niet over. Er zijn kunnen moeilijk mensen op alle problemen wijzen. Maar tijdens de eksamens staan ze hier weer met dezelfde klachten.»

Weerbaarheid

Veto: *Ligt het probleem ook niet deels bij het kweken van weerbaarheid? Een ouderejaars neemt zich voor zich niet in de pan te laten hakken, terwijl hij weet bepaalde stukken niet te kennen. Terwijl eerstejaars panikerend als ze ergens enkele regeltjes niet weten.*

Dokters: «Dit is een wat grove simplificatie. Het gaat hier om een algemeen maatschappelijk verschijnsel waarbij de persoonlijkheid een essentiële rol speelt. Natuurlijke twijfelaars, perfectionisten en ambitieuze kampen bijna elke examenperiode met diezelfde examenproblemen.»

«Een aantal mensen is zich wel bewust van zijn kleinere weerbaarheid. Zij volgen dan trainingen tegen faalangst of een psychoterapeutische behandeling. Maar het is dus niet specifiek voor studenten.»

«Dergelijke mensen moeten in elk geval aanleren hulp te zoeken bij

anderen ofwel hun eigen verwachtingen lager te leggen. Maar in onze prestatie maatschappij is een verandering van levensfilosofie niet erg eenvoudig.»

Konkreet

Veto: *Wat is echt essentieel op dit ogenblik?*

Dokters: «De studenten zouden nooit op eigen houtje mogen starten met medikatie. Zonder veel tijdverlies kan men hier op het Medisch Centrum voor raadgevingen terecht. Een contact met de arts kan veel relativeren. Bovendien zijn niet alle middelen goed voor iedereen. Het advies van een kotgenoot(o)t(e) kan soms gevaarlijk zijn: zij zijn te sterk geïnvolveerd om wat afstand te kunnen nemen.»

«Daarnaast moet men oppassen met het combineren van geneesmiddelen. Zoniet komt men in de spiraal pepmiddelen-slaapmiddelen-pep...»

Verder kan men op het Medisch Centrum ook terecht voor wat stencilen en boekjes met concrete tips. Veto wenst eenieder alvast veel mede.

TBC

REDAKTIONEEEL

1984 zal nu ook de geschiedenis ingaan als het jaar waarin iedereen zich begon af te vragen wat hij eigenlijk nog in de ASR zat te doen. Nu blijkt zelfs Sportraad te gaan denken dat de ASR slechts een blok aan haar been is en dat zij veel verder zou komen zonder de 'bemoederende' die er van de koepel uitgaat. Ook Kultuurraad liet verstaan dat zij met de 'nieuwe overkoepeling' zal praten om te weten wat zij "op cultureel vlak van plan zijn."

«Het onmiddellijke resultaat is het enige wat telt, ook als men niet geslaagd is. Men komt de problemen dan zelden uitpraten. Ook bij gewone consultaties tijdens het volgende jaar praat men er liever niet over. Er zijn kunnen moeilijk mensen op alle problemen wijzen. Maar tijdens de eksamens staan ze hier weer met dezelfde klachten.»

«Het onmiddellijke resultaat is het enige wat telt, ook als men niet geslaagd is. Men komt de problemen dan zelden uitpraten. Ook bij gewone consultaties tijdens het volgende jaar praat men er liever niet over. Er zijn kunnen moeilijk mensen op alle problemen wijzen. Maar tijdens de eksamens staan ze hier weer met dezelfde klachten.»

«Dit is een wat grove simplificatie. Het gaat hier om een algemeen maatschappelijk verschijnsel waarbij de persoonlijkheid een essentiële rol speelt. Natuurlijke twijfelaars, perfectionisten en ambitieuze kampen bijna elke examenperiode met diezelfde examenproblemen.»

«Een aantal mensen is zich wel bewust van zijn kleinere weerbaarheid. Zij volgen dan trainingen tegen faalangst of een psychoterapeutische behandeling. Maar het is dus niet specifiek voor studenten.»

«Dergelijke mensen moeten in elk geval aanleren hulp te zoeken bij anderen ofwel hun eigen verwachtingen lager te leggen. Maar in onze prestatie maatschappij is een verandering van levensfilosofie niet erg eenvoudig.»

Interview

“Als Europa wil lopen, moet het eerst benen hebben.”

Veto ging praten met Filip Goemans, sekretaris-geeneraal van UEF-België, een pluralistische organisatie die zich al jaren inzet voor een federaal Europa. Het leek ons nuttig in het licht van de komende Europese verkiezingen eens een kijkje te nemen bij één van de bewegingen die sinds de tweede wereldoorlog in de marge van de ‘grote politiek’ aan Europese bewustmaking doen. De mentor van deze organisatie was en is Altiero Spinelli, één van de auteurs in 1943 van het Manifest van Ventotene, en de man achter het zopas in het Europese parlement goedgekeurde ontwerpverdrag tot een Europese (politieke) Unie.

Subsidiariteit

Veto: *Betekent dit dat bv. ook Brussel een regio op zich zou kunnen vormen?*

Goemans: «Jawel. Dit hangt samen met het tweede basisidee van de UEF, nl. de subsidiariteit, d.w.z. dat elk nivo, eenmaal dat ze bepaald zijn en democratisch vertegenwoordigd, de beslissingen neemt die op dat nivo moeten genomen worden. Daarin zouden we bijna en steen kunnen werpen naar de Belgische regionalisering. Het gekke is nl. dat in België datgene regionaal is wat in normale federale staten (Verenigde Staten, Zwitserland, Australië, West-Duitsland) nationaal is en omgekeerd. De supranationale, Europese instellingen zouden dan volgens het subsidiariteitsprincipe, naast de steun aan de regio's, waken over het buitenlands beleid, de economie, de veiligheidsproblematiek.»

Veto: *Er zullen waarschijnlijk toch wel moeilijkheden rijzen bij het bepalen van wat tot de bevoegdheid van welk nivo behoort?*

Goemans: «Inderdaad. Laat ons zeggen dat men tot een redelijke overeenstemming moet komen en dit door een voortdurende dialoog tussen de verschillende nivo's. Dat is natuurlijk iets van lange adem.»

Veto: *Is dit principe tegenstrijdig met het idee dat alles moet beslist worden op het laagst mogelijke nivo, waarbij elk nivo in feite slechts bevoegdheden afstaat in zoverre het zelf vindt dat het haar overstijgt?*

Goemans: «Nee. Dit is aanvullend. Wat me daar evenwel een beetje in stoort is dat dit in die optiek te vlug zou kunnen gebeuren vanuit een situatie van machteloosheid, wat een verkeerde, defaitistische ingesteldheid is.»

Solidariteit

«U ziet, eigenlijk is het sleutelwoord bij dit alles toch wel meer de regio als entiteit dan een supranationaal opgelegd iets. Dit betekent dat ook de onderlinge solidariteit heel belangrijk is tussen de regio's. Dit is het derde grondprincipe van de Europese Federalisten. De regio's moeten samen aan tafel gaan zitten en in dialoog mogelijke geschillen oplossen. In de jaren

'50 is dit bv. al eens gebeurd, maar toen las praktisch rond was, konden de Bretoenen en de Normandiërs het niet eens worden over het statuut van de Mont St-Michel... Maar ja, er is maar één ding moeilijker als zonder mensen te leven en dat is met mensen te leven. Je moet die discussie, die verantwoordelijkheid niet uit de weg gaan. Die solidariteit is er nodig om binnen Europa minder welvarende gebieden te helpen. Immers, de rijkere gebieden van gisteren zijn de armere gebieden van morgen en omgekeerd. Denken we bv. maar aan het Waalse staalbekken. Daarom zijn we ook fervente tegenstanders van die zgn. 'just retour' van mevrouw Thatcher.»

Spinelli

Veto: *Is het dubbele-kamersysteem dat voorzien is in het ontwerpverdrag tot Europese Unie van Spinelli dan a.h.w. de oplossing om solidariteit en subsidiariteit te verenigen?*

Goemans: «Ja, dat is inderdaad een institutionele oplossing voor dat probleem. Er wordt vaak gezegd dat wij institutionalisten zijn, maar dat is niet terecht. Om Spinelli te citeren: "alvorens Europa te laten lopen, moet het benen hebben." De instellingen zijn de middelen, niet het einddoel. Zoals de situatie nu is, nl. enkele staatshoofden die elkaar zeer onregelmatig zien, bijgestaan door nationaal denkende ambtenaren, en die de enige zijn die de bevoegdheden hebben om de problemen op te lossen, geraken we er nooit uit. De tweede kamer zal moeten samengesteld zijn uit afgevaardigden uit elke regio. De bepaling van de grenzen van die regio's moeten we op dit ogenblik nog overlaten aan de nationale staten. Het was nl. de bedoeling van Spinelli om een soort raamovereenkomst te maken waarvoor een consensus kon ontstaan. Hij is heel systematisch te werk gegaan: eerst een ad-hockommissie die zich specifiek met de hervorming van de instellingen bezighield, en daarna pas dit ontwerpverdrag. Daarna wordt verder nog gesteld dat de twee kamers samen met de Ministerraad wetgevende bevoegdheid krijgen en dat de Commissie omgevormd wordt tot een Europese regering op basis van koalitievorming. Sluistuk van de instellingen is het

Naar aanleiding van de nakende Europese verkiezingen, had Veto een interview met Filip Goemans over een federalistisch Europa. (foto Veto)

Europese Hof van Justitie, wat nu reeds het meest op integratie gestemd orgaan van de Europese Gemeenschap is, want zij zijn het slotste die elke dag opnieuw het Europees recht als zodanig toepassen, vooral wat betreft het mededingingsrecht, d.i. de wetgeving tegen monopolievorming. Voor het ogenblik is er bv. een klacht hangende tegen IBM bij de Commissie die rechtstreeks kan sanktioneren, waarna een hoger beroep mogelijk is bij het Hof.»

Supranationaal

Veto: *Hoe is de UEF op Europees vlak georganiseerd?*

Goemans: «De UEF supranationaal heeft dus als voorzitter de Italiaan M. Albertini en het sekretariaat bevindt zich in Brussel. Aan het hoofd staat een federaal bureau (één lid uit elke lidstaat), gekozen uit het federaal comité (proportioneel volgens het aantal leden). Op geregelde tijdstippen komt het kongres (ook met een proportioneel vertegenwoordiging) samen. Deze supranationale structuur bepaalt de grote politieke lijnen, de uitwerking ervan wordt overgelaten aan de regionale afdelingen.»

Veto: *Wat bij de lektuur van het tijdschrift van de Franse afdeling opviel, was een artikel waarboven een tekening stond (vredesduif met hamer en sikkel op de borst draagt een SS20-raket aan) die hier in Leuven door de NSV verspreid wordt als sticker. Die organisatie is nu allesbehalve democratisch te noemen, en het artikel is ook allesbehalve*

kritisch. Hoe verklaart U dat?
Goemans: «Wat U daar aanhaalt is erg belangrijk. De veiligheidsproblematiek is op het laatste kongres te Brussel onderwerp van discussie geweest. De Italianen en de Belgen hebben daar een vrij grote distantie genomen t.o.v. een dergelijke opvatting, maar zo staan de zaken nu eenmaal. Die mening is representatief voor de Fransen, maar dan ook alleen voor hun organisatie. Iedereen is het erover eens dat de authenticiteit van Europa benadrukt moet worden tegenover zowel de Verenigde Staten als tegenover de Sovjetunie.»

Veto: *Wat zijn jullie banden met de 'Mouvement Européen'?*

Goemans: «Wij zijn daar samen met o.a. de vereniging van de gemeenten, van onderwijzers en zo meer lid van, naast politieke groeperingen en vakbonden e.d.»

Veto: *Vrij heterogeen...*

Goemans: «Het gaat dan ook eerder om een 'think tank', een ontmoetingsforum, waar men over Europa kan babbelen zonder directe verstrekkende gevolgen, meer op lange termijn.»

Veto: *Wat zijn jullie concrete actiepunten op dit ogenblik?*

Goemans: «Eerst en vooral de Europese Unie verder promoten, ook informatie verspreiden, een vragenlijst naar alle Eurokandidaten rondsturen, symbolische grensakties, toetreding van Spanje en Portugal, enz. Een ding moeten we duidelijk maken: Europa is geen lukse maar een noodzaak!»

Francis Deblauwe

Europarlementariërs gewikt en gewogen

Zopas verscheen van de hand van Yvo Peeters een op vraag van de UEF geschreven Rapport over de activiteit van de Belgische leden van de eerste legislatuur van het rechtstreeks verkozen Europees parlement. Daarin worden de heren en dames Europarlementariërs volgens vijf criteria beoordeeld: de aanwezigheid op zittingen, het aantal schriftelijke en mondelinge vragen, het aantal ingediende resoluties, het aantal rapporten en het stemgedrag bij enkele essentiële resoluties.

velerlei factoren afhankelijk is, zoals de belangrijkheid van de commissie en de politieke kleur van de persoon in kwestie. Niettegenstaande deze moeilijkheden, werd ook met deze faktor rekening gehouden. Tenslotte werd het stemgedrag bij enkele belangrijke resoluties nagegaan, zoals o.a. de verwerping van de begroting in 1980, de resolutie over het ontwerpverdrag tot oprichting van de Europese Unie, enz.

Via statistische berekeningen is de auteur uiteindelijk tot een reeks 'hitparades' gekomen, rekening houdend met factoren zoals het feit dat bepaalde mensen opvolgd zijn door nieuwe leden en dus minder lang gezeteld hebben. Op de tabel zien we dan de algemene eindklassering van de uittreedende parlementairen volgens graad van activiteit en Europeesvoelendheid. Voor de verschillende partijen samengenomen is het resultaat als volgt (van hoog naar laag): VU, PS, SP, PSC, PRL, CVP, RW, FDF, PVV. De reacties vooral op deze klasseringen, waren legio, o.a. de lijsttrekkers van resp. CVP en PVV, nl. Crouw en De Gucht waren spinnig... Eén van hen vergeleek de eindklassering met 'een eindexamen in de Tour de France, zonder de bergritten'. Maar, zoals Filip Goemans tijdens het interview opmerkte, de voornaamste bedoeling was om de volksvertegenwoordigers in Straatsburg diets te maken dat ze wel degelijk gevolgd worden. Goemans ontkent niet helemaal het subjectieve aspect in de keuze van de criteria en in

de verwerking ervan. Maar "wij hebben hen het woord gegeven, nu hebben zij het wederwoord." Hij is er tamelijk gerust in dat zo'n rapport er de volgende maal niet meer nodig zal zijn. De Europarlementariërs zullen er zelf wel voor zorgen dat ze voldoen aan bepaalde criteria en dat ze hun activiteit meer bekend maken.

FDb

ALGEMENE GEWOGEN EN HERLEIDE EINDKLASSERING	
1. Glinne	PS
2. Lizin-Vanderspeten	PS
3. Vanhemeldonck	SP
4. Vandemuelebroucke	VU
5. Dury	PS
6. Herman	PSC
7. Radoux	PS
8. Van Miert	SP
9. Vermimmen	SP
10. Marck	CVP
11. Phlix	CVP
12. Beyer de Ryke	PRL
13. Vandewiele	CVP
14. Chanterie	CVP
15. Verroken	CVP
16. Gendebien	RW
17. Deschamps	PSC
18. Damsiaux	PRL
19. Crouw	CVP
20. De Gucht	PVV
21. Spaak	FDF
22. Vanckerckhoven	PSC
23. Van Rompuy	CVP
24. De Caestecker-Pauwelyn	PVV

De Unie van Europese Federalisten (UEF)

De UEF is in 1946 ontstaan uit diverse federalistische bewegingen, als reactie op Wereldoorlog 2 met zijn nationalistische uitspattingen. Zij wensen een Europa gebaseerd op eenheid in verscheidenheid, dit onder de vorm van een Europese Federatie met supranationale instellingen en eigen beperkte maar reële bevoegdheden. Dit moet bestaan uit een federale regering, een rechtstreeks verkozen parlement, een senaat van de lidstaten of eventueel van de regio's en een Hof van Justitie. Deze Europese Federatie moet de fundamentele vrijheden garanderen en de maximale deelname van de burgers op alle nivo's verzekeren.

De leden verenigen zich op lokaal, regionaal en nationaal vlak in basisbewegingen die buiten de grondlijnen die door het geheel van de UEF vastgelegd zijn, kwa werking autonoom zijn. Het laatste woord ligt bij het kongres dat samengesteld is uit democratisch verkozen vertegenwoordigers van de deelorganisaties (regionaal). Er zijn afdelingen in de volgende landen: West-Duitsland, Oostenrijk, België, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Portugal, Zweden en Zwitserland.

In België zijn er twee regionale afdelingen, met name de *Beweging voor de Verenigde Staten van Europa* en de *Mouvement pour une Europe fédérée*, met een nationale koepelorganisatie UEF België (voorzitter R. Van Schendel).

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

(ADVERTENTIE)

Deel 2: Veto sprak met Kardinaal Danneels

Evangelie en politiek

De geschiedenis leert ons dat de Kerk altijd nauw betrokken is geweest bij het politieke leven. In de Middeleeuwen vormden Kerk en staatspolitiek een onverbreekbaar bondgenootschap. Voor het laatste partijpolitieke optreden van de Kerk moeten we niet ver teruggaan. In 1958 verbood het Belgisch episkopaat katoeliken te stemmen op de Volksunie. Tot in de jaren zestig kleurde het paars van de statige monseigneurs af tegen de rode zetels van de senaat. Momenteel is er nog maar een partij die beroep doet op de kristelijke godsdienst om haar bestaan te legitimeren.

Daar lijkt reaktie tegen te komen vanuit de Kerk zelf door mensen zoals Luc Versteyleen en Jef Ulburghs. Deze laatste beweert dat de evangelische waarden thans belichaamd worden in het socialisme. Is dit de aanloop tot een hernieuwd openlijk samengaan van godsdienst, kerk en politiek? Veto legde zijn oor te luisteren bij het hoofd van de Kerk: Kardinaal Danneels.

Veto: *Eminentie, was Kristus een politieke figuur? Ik denk aan zijn verzet tegen de Romeinen.*

Danneels: «Kristus heeft zijn noot tegen de Romeinen verzet. Van hem is het gezegde: geef aan de keizer wat de keizer toekomt en aan God wat God toekomt. Kristus is nooit in verzet geweest tegen de Romeinse overheersing. Op een bepaald moment heeft men hem tot nationaal leider willen maken maar dat is niet gelukt.»

Kristus

In een interview met De Morgen typeerde Leo Kenis, assistent aan de fakulteit kerkgeschiedenis KUL, Kristus als iemand die vrij non-konformistisch was, eerder een losbandig leven leidde, tegen ieders schenke, in conflict kwam met gezag, hij was geen revolutionair en keurde duidelijk alle geweld af.

Volgens Kardinaal Danneels is het niet zo eenvoudig om Kristus te leren kennen. Je moet het evangelie helemaal lezen en er niet uit selecteren, je kan hem ook leren kennen door je praktisch gelovig leven. «Tegenover de Romeinse bezetter is Kristus zeker geen revolutionair geweest. Ten overstaan van de farizeeërs en de religieuze opvatting van het Oude Testament wel maar dan met geweldloze middelen en meer verbaal dan door iets te doen. De farizeeërs meenden door eigen handelen zichzelf te kunnen rechtvaardigen en God moest hen daarvoor belonen.

Kristus is komen zeggen dat dat niet kan, de rechtvaardiging gebeurt door God en ligt in zijn genade. Hij was non-konformist in religieuze zin van het woord. Dat hij een losbandig leven leidde is zeker niet juist als dit in een morele betekenis wordt verstaan. Het is wel zo dat hij zich niet aanpaste aan de normale levenswijze. Kristus is dikwijls gaan eten bij de rijken. Men heeft hem dat soms kwalijk genomen. Hij schopte zeker niet tegen hun schenen en zeker niet tegen die van de armen.»

Veto: *Zit in het evangelie een voorkeur vervat voor een bepaalde maatschappelijke ordening?*

Danneels: «In die tijd was het idee van een maatschappelijke ordening nog niet zo sterk uitgedacht. Ik denk dat je vanuit het evangelie daar wel iets kunt over zeggen maar dat Kristus dit nooit zo voor ogen heeft gehad. Hij heeft wel als ideaal gehad, denk ik, een maatschappij waarin de kleinen, de armen,... gehonoreerd worden. Ik kan echter geen zin uit het evangelie aanhalen waarin staat dat dit zou moeten leiden tot de omverwerping van het heersende systeem. Trouwens Paulus zegt op het einde van zijn brieven tegen de slaven dat ze hun meester moeten beminnen. Maar er zijn veel zinnen in het evangelie die als dynamiek daarin — explosief voor later — iedereen is gelijk: man, vrouw en vele andere. Als de mensen toen begonnen te handelen zoals in het evangelie staat is de revolutie toch uitgebroken. Ook als Kristus het zelf niet deed, op grond van wat hij verkondigde, moest het er van komen.»

Jef Ulburghs

Veto: *Jef Ulburghs heeft in Veto gezegd dat een goed kristen voor een hervreldende maatschappij is en daarom links is. Hij heeft expliciet gezegd: voor het ACV, de SP, de KP... en niet voor de CVP of de PVV. Kan men zulke uitspraken doen op basis van het evangelie?*

Danneels: «Nee, ik ben ook voor een maatschappij die aan hervrelding doet, maar ik voel me helemaal geen socialist. Als Jef Ulburghs zegt: «Om kristen te zijn moet je aan een hervreldende maatschappij bouwen», heeft hij gelijk. Hij is fout als hij dat identificeert met het linkse. Linksen doen dat ook, maar anderen ook. Behalve de echt kapitalistische maatschappij, maar onze samenleving is toch geen echt kapitalistische maatschappij. Er is toch nog een groot verschil met de USA en sommige andere landen.»

Maatschappijstructuren

Veto: *Vanuit het evangelie kun je dus niets zeggen over maatschappijstructuren?*

Danneels: «Het evangelie speelt een grote rol om de echt menselijke waarden op het spoor te komen en ook in zekere mate in de realisatie ervan.

Maar in het vertalen van die waarden in een mensentype, een structuur voor de samenleving en dan in een politiek systeem zitten heel wat tussenstappen die je niet rechtstreeks uit het evangelie kunt afleiden. Van sommige maatschappijstructuren kan je wel negatief zeggen dat zij onverzoenbaar zijn met het evangelie, bijvoorbeeld een maatschappij waarin de individuele vrijheid opgevoerd wordt aan de belangen van de staat.»

Veto: *En een positieve opvulling?*

Danneels: «Alle beschavingen die een aantal waarden zoals recht op onderwijs, vrijheid van meningsuiting, godsdienst, de spirituele ingesteldheid van de mens aanvaarden, zijn op dat gebied in overeenstemming met het evangelie. Maar welk model dat nu precies is, bijvoorbeeld het Scandinavisch of het Zuidamerikaans model, dat is een ander paar mouwen. Trouwens geen enkele staatsvorm is helemaal af.»

Veto: *Men zegt soms dat momenteel door de crisis de zwakken zo hard aangepakt worden dat een politiek engagement van kristenen onontbeerlijk is. In Latijns-Amerika stelt dit probleem zich zeer prangend.*

Danneels: «Hoe je het draait of keert, je bent altijd met politiek bezig in de grote zin van het woord; namelijk, waarden te realiseren in een concrete situatie. De middelen daartoe kunnen velerlei zijn, partijpolitieke middelen behoren daartoe.»

Veto: *Mag dat ook politiek zijn die geweld insluit, bijvoorbeeld in een regime waar geen democratisch politiek systeem is?*

Danneels: «Ik zie niet direct kristenen in naam van het evangelie met een geweer. Dat is vroeger nogal eens gebeurd. We moeten dat niet teveel herhalen. Het is delikaat om daarover te oordelen. Ik vind in het evangelie geen grond om iemand in naam van de principes' neer te schieten. Maar er bestaat ook zo iets als wettige zelfverdediging, dit wil zeggen: als men onrechtvaardig aangevallen wordt, mag men zich verdedigen. Daarom zou ik niet direct de steen werpen naar mensen die dat doen. Het is een gevaarlijke oplossing, want de kans zit erin dat op het einde de onderdrukker gewoon van naam veranderd is.»

Partijpolitiek

Veto: *Dikwijls zien we dat om partijpolitieke ideeën te verdedigen men beroep doet op het evangelie. Jef Ulburghs zegt dat de kristelijke waarden eerder bij het socialisme dan bij het liberalisme aansluiten en de CVP gaat praten op haar kristelijk zijn. Kan zo iets valdig zijn?*

Danneels: «Grote politiek in de zin van opbouwen van de maatschappij vloeit wel uit het evangelie. Maar je kan niet dwingend vanuit het evangelie bepalen hoe je partijpolitiek moet optreden. Er

hoe ik mijn thesis cum laude verknoeide

Ik was echt geen slecht student. Maandenlang had ik onderzoekswerk verricht, notities verzameld, kladjes geschreven, geschraapt en herschreven en nu was het zover: mijn eindverhandeling was eindelijk klaar. Nog vlug uit-tikken en reproduceren op 7 exemplaren. «Dat kan geen probleem vormen», dacht ik, want het nichtje van mijn lief werkte op de boekhouding van Artois en kon goed met een schrijfmachine overweg. Haar ook, die in 1959 was afgestudeerd, kende iemand in een bedrijfje waar 'n tweedehands drukpers stond. Hij beloofde me 'n zacht prijsje. Ik sliep op mijn twee oren.

Ets ging fout. Het nichtje was onklopbaar in het tikken van prijskaartjes. Mijn thesis was een bladzijdenlange prijskaartje. De tabellen, waaraan ik twee maanden zweegde, leken net 'n jaarbalans. De bibliografie - eerlijk gezegd het meesterstuk van mijn verhandeling - had het boeiende van een prijslijst van een groothandel in ijzerwaren.

Dat waren de kleinere mankementen. De tweedehandsdrukker leverde mijn zeven exemplaren laat op een avond. Hij rekende me slechts de helft van de prijs aan. Toen was ik zeker. Ik had mijn thesis verknoeid. De meest geslaagde bladzijden waren dieprijze. De kaffie bedruimd. Alle tabellen zaten door mekaar, wat niet zo erg was: ze waren toch onleesbaar. De voetnoten had de drukker met grote zorg van de pagina's gesneden. Ik vluchtte naar de Domus...

In extremis

Daar liep ik Lode B., thans alom geacht pedagoog te G., op het lijf. Het was een eerste klas wildebras. Het ergste stuk ongeregeld van de campus. Nog in maart had hij zijn fiets roofoververd. Ik storte mijn hart uit.

- Ik heb vrijdag mijn thesis met glans verdedigd, zei hij onaangedaan. Prima stukje vakmanschap. Zelf getikt en alles. Met die "Tijpwijzer" van Pencoprint, weet je wel. Als ik jou was, haalde ik me er morgenvroeg ook eentje. Of 'k liet mijn tekst meteen door hun dactylopool verzorgen. Hij nam zijn sjaal en stond op. Bij de deur keek hij nog eens om en zei: - Laat die lui van Pencoprint je thesis zeker afdrucken. Ze doen dat niet onwaardig. Snel en goedkoop ook. En met geplastificeerde kaffie. Ik was gered.

Jef Willems

Twintig jaar ervaring met thesiswerk

**Reprocenter
Pencoprint**

Tiensestraat 36 - 3000 Leuven

Haal je gratis "typwijzer"

zijn bepaalde zaken bij sommige partijen, bijvoorbeeld abortus, waarvan je zegt: «Dat kan niet evangelisch zijn». Anderzijds, een partij waarin al het kristelijke gerealiseerd wordt, zie ik ook niet. Een partijpolitiek programma moet haalbaar zijn, het moet realistisch zijn, het kan geen ideaal programma zijn over een ideale maatschappij.»

De CVP

Veto: *Onlangs hebt u in de Volksmacht het belang onderstreept van het bestaan van de kristelijke zuil. Men zou daar tegenover de werking van de kristenen binnen de verschillende zuilen kunnen stellen. Waarom opteert u voor het eerste?*

Danneels: «In kristelijke kringen kom je in een milieu waar je niet moet vechten om elke dag je geloof te beleven. In andere instellingen kan men het weigeren, misschien niet uitdrukkelijk, maar dan toch door het feit dat men het je heel moeilijk maakt. Moesten we in een ideale maatschappij even waarin de verschillende ideologische standpunten harmonieus kunnen samenleven, dan zouden kristelijke instellingen niet nodig zijn. In de praktijk is dat echter niet zo. Ook omgekeerd wanneer anderen met ons moeten samenwerken in plurale instellingen kan het ook voor hen moeilijk zijn. Het is niet zo dat we ons willen afzonderen, ik ben er voor dat kristelijke instellingen open zijn en andere mensen opnemen. De doelstelling is niet van hen te bekeren maar om ze te tonen hoe kristenen leven en ze dan zelf te laten beslissen of ze kristen willen worden.

Veto: *De CVP is de politieke vertaling van de kristelijke zuil. Steunt de kerk de*

CVP niet door de kristelijke zuil te steunen?

Danneels: «De CVP vertaalt bepaalde standpunten, bijvoorbeeld vrijheid van onderwijs en dergelijke meer in het politieke leven waaraan de kerk groot belang hecht en waarvan ik zou zeggen: «Ik denk het ook». Ik sluit niet uit dat eventueel andere partijen, dat moeten we dan zien op grond van het programma, ook kristelijke standpunten verkondigen. Er is geen identifikatie tussen de kerk en de CVP. Maar je kan niet loochenen dat wanneer zij zich probeert te inspireren aan de sociale leer van de kerk, wij daar niet geïnteresseerd zouden zijn als kristenen.»

«De kerk roept haar gelovigen op uit te zien naar partijen waar zoveel mogelijk het kristelijk standpunt concreet vertaald wordt in de politiek. Het is aan de mensen om uit te maken waar dit het meest gebeurt. De tijd van een koallitie tussen kerk, staat en politieke partijen is voorbij.»

Veto: *Waar haalt de kerk haar zeggingskracht vandaan om mee te spreken over politieke problemen als haar boodschap van religieuze aard is?*

Danneels: «De kerk is een religieuze zaak, dat leidt geen twijfel. Zij houdt een aantal waarden voor. Die waarden vooronderstellen noodzakelijkwijze een infrastructuur om gerealiseerd te kunnen worden. De kerk moet die waarden blijven uitspreken en ontwikkelen. Hierdoor worden de gewetens van de bevolking gevormd. De bevolking, en niet de kerk, moet tot een gewetensbeslissing komen over welke partijpolitieke actie de beste is om die waarden te realiseren.»

Koen Verboven

(foto Pers en Voorlichting)

In memoriam
E.H. Professor Emeritus J.J. Aerts
 (° Geel; 17/02/1914-+ Leuven, 30/04/1984)

Met het overlijden van Prof. J.J. Aerts is één van de laatste grote figuren uit de germanistiek in Leuven verdwenen. Gedurende de meer dan 35 jaar dat hij actief aan deze universiteit verbonden was, eerst als assistent, daarna als docent en hoogleraar, heeft hij er het literatuurwetenschappelijk klimaat bepaald. Hij was het die begon met het inrichten van seminars voor literatuurwetenschap, naar Amerikaans model. Ook het instituut voor literatuurwetenschap en de bijhorende bibliotheek werden onder zijn impuls opgericht. Met zijn vernieuwende aanpak en hoge theoretische geschooldheid heeft hij de hele huidige docentenstaf van het departement voor literatuurwetenschap gevormd. Naast zijn academische loopbaan heeft J.J. Aerts, vooral onder het pseudoniem Albert Westerlinck, een zeer groot literair-kritisch oeuvre bij elkaar geschreven, oeuvre waarvoor hij ondermeer de vijf-jaarlijkse prijs voor kritiek en essay, de Joris Eekhoutprijs en de prijs der Scriptorum Catholici mocht

ontvangen. Als literatuurkritiek speelde hij een gezaghebbende rol in het openbare literaire leven in de Nederlanden. Getuige daarvan zijn lidmaatschap van onder andere de Koninklijke Akademie voor Nederlandse Letterkunde en de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde. J.J. Aerts stond tijdens zijn leven ook bekend als een begaafd tijdschriftleider. Naast het oprichten van "Spiegel der Letteren" was hij vooral actief als redakteur (vanaf '45) en later als hoofdredakteur (vanaf 1970) van het tijdschrift "Dietsche Warande en Belfort". José Aerts was inderdaad een groot man, in de ware zin van het woord. Als priester, germanist, wetenschapper, literair-theoreticus, kunstenaar en mens dwong hij eenieder respect en bewondering af. Zijn plotsse heengaan was dan ook voor de germanistenfamilie, en wellicht niet voor hen alleen, een zware slag.

Uitreiking literaire wedstrijd

GERMANIA — Donderdag 3 mei werden op de achtste verdieping van het Kremlin (zo noemt de student het gebouw van L & W) de prijzen uitgereikt van Germania's literaire wedstrijd. De pianist kwam zoals gewoonlijk te laat, zodat Bea, presidiumlid en presentatrice van deze avond, lichtjes van streek geraakte. In een korte inleiding zette Bea het ontstaan en de bedoeling van de literaire wedstrijd uiteen.

Waar oorspronkelijk alleen Germanisten aan de wedstrijd konden deelnemen, werd dit jaar beslist de wedstrijd voor de gehele Leuvense studentenvolking toegankelijk te maken. Met succes trouwens, van de 84 inzendingen was de helft van niet-Germanisten. De jury werd eveneens gewijzigd; het academisch personeel kreeg dit jaar de steun van schrijver L. Boonen en van G. Willems van het literair tijdschrift 'Appel'.

De fakulteit Letteren en Wijsbegeerte en de studentenkring Germania wilden met deze literaire wedstrijd de idee van 'arm literair Vlaanderen' ontcrachten en verborgen jong talent de kans geven naar buiten te komen, maar dat wist u natuurlijk al.

De uitreiking van de literaire prijzen verliep vrij mat. Er waren geen Volondat-achtige toestanden en de winnaars schoven verlegen terug op hun plaats. Van de 20 proza-inzendingen werden er twee bekroond. Koen Strubbe (2de kam Germ.) met 'Het Narrenschip' kreeg de tweede en O. Degraaf (1ste lic Germ.) kreeg de eerste prijs voor zijn tekst 'Butterfly'.

De aanmoedigingsprijs van de poëzie ging naar Koen Peters ('Antropologie') omwille van zijn originele stijl. Stefan van Rompay (2de kam Kommunikatie) kreeg de derde, Danny De Mulder (2de lic Germ.) de tweede en Marjolien Barbier (2de lic Germ.) de eerste prijs. De bekroonde teksten zullen binnenkort in het kringblad van Germania verschijnen.

Het tweede deel van de avond werd opgeluisterd met gedichten voorgedragen door Ria De Jong en begeleid door de ondertussen opgedaagde pianist Willy Appermont. Ria De Jong bracht gedichten en teksten van onder andere G. Gezelle, Guillaume Van der Graft, W. Kloos en G. Bomans, op muziek van voornamelijk Satie en Franz List. De tweede reeks grappige en luchtige gedichtjes werd opvallend beter gebracht dan de eerste meer ernstige reeks, waar Ria De Jong, Eva Maria-achtige allures aannam.

Hilde Devoghel

Het wekt dan ook geen verbazing dat empirische geesten als juffrouw Mertens, de eeuwige psychologiestudente, de detikieve Stader, de moderne wetenschapper, te pleter lopen op hun eigen onbegrip, dat de rationele realist als Josef, hoogleraar en ambtenaar, enkel naar zichzelf kan luisteren, tenzij iemand zich toevallig (of niet) in zijn discours beweegt.

Het blijft uiteindelijk een stuk dat de oppervlakte van de spanningen toont, het geschermd tussen ekstreme meningen, 'waaronder 'the best of both worlds' verborgen blijft of slechts gesuggereerd wordt. Een boeiend drama, een kluit voor de regisseur die zich akkoord kan verklaren met volgende van Musil's uitspraken: 'Er is een moment in gebeurtenissen en hartschichten waarop men zich alleen bevrijden kan door het ophalen van de schouders, er een glimlach, door weg te gaan, door te handelen, een lichamelijke uitdrukking (...)' Door onze schouders op te halen in plaats van te denken, voelen wij onszelf terugkeren in de binnenste begrenzing'.

'Ich weiss nicht. Jedenfalls zitiere ich nicht.'

Eric Vanhaeren

Harry Mulisch. De toekomst van gisteren. Protocol van een schrijverij, 1983, Uitgeverij De Bezige Bij.
 Robert Musil. De Fantasten/Vincent en de vriendin van vooraanstaande mannen. 1983, Uitgeverij De Bezige Bij.

Onvervreembare wereldbeelden:

Musil en Mulisch ontpoppen zich als markante mystici

"Er zitiert sehr viel. Er zitiert die alten Meister. Er — natürlich zitiert er auch die Gegenwärtigen, und jetzt weiss ich es: er zitiert (...) nicht nur die Schulgrößen, sondern auch die Flugzeugbauer, Politiker und Künstler des Tags..."

De toekomst van gisteren (1972) van Harry Mulisch, herdrukt naar aanleiding van het succes van *De Aanslag* (1982), zagezegd omdat het tegelijk een commentaar erop en een voorstudie ervan zou zijn, is een symptoom van zijn ziekte, een gevolg van zijn fixatie op de tweede wereldoorlog. Het is een typisch Mulischiaans ontwerp geworden van de 'historische' toekomst, voorafgegaan en mogelijk gemaakt door het ontwerp van het 'historisch', voornamelijk fascistische, verleden.

Een konfrontatie met de geschiedenis, de verandering, met name natuurlijk in haar zuiverste vorm: de Franse en mei '68-revoluatie via de middeleeuwse

schakel in de stamboom van Nacht und Nebel: Hermann, Barbarossa, Bismarck en tenslotte Hitler. Ik raak geleidelijk vervuld van een ademloze irritatie, omdat de bron net zo onzichtbaar is als het eind van de gang. Mulisch's mythische bouwsels zijn immers even onhistorisch als de verschijnzelen fascisme, nazisme en Auschwitz het volgens hem zijn.

Het resultaat is een bevreemdende, pseudo-intellektualistische brij, die ook nog een beschrijving bevat van het mislukte proces van het schrijven van zijn toekomstroman 'De toekomst van gisteren', waarin hij zijn schrijvend alter-ego (Otto Textor) diens alter-ego (Mulisch) ten tonele laat voeren... als schrijver.

Alles verdwijnt, behalve het spiegelende van spiegels, waardoor de totale zinledigheid van Mulisch's discours komt bloot te liggen. Hij slaat zijn eigen raadgevingen (nou ja, die van taalfilosof Tarski en Bertrand Russell) in de wind, haalt taal en meta-taal hopeloos door elkaar en bezondigt zich aan een zelfbenoemingsproces dat hijzelf net ervoor bestempelde als nonsens.

De slang bijt in haar eigen staart en zijn kunstig gewrocht spat uit mekaar als een zeepbel: pure spanning van

oppervlakte, zonder diepte, alles rondom zich weerspiegeld, maar leeg.
"Das wird wohl stimmen (...) aber hast du beobachtet, wie er zitiert?"

Robert Musil (1880-1942) schreef in 1921 *Die Schwärmer*, vertaald als *De Fantasten*, een toneelstuk dat volledig baadde in een experimentele utopische levensbeschouwelijke filosofie. Daarmee promoveerde hij het stuk tot een levend anachronisme: het beleefde pas acht jaar later haar première, onder luid protest van de schrijver, omdat het was herleid tot een kruimel van het oorspronkelijke geheel.

Pas in 1980 werd in het Burgtheater in Wenen het drama voor het eerst kwasi integraal opgevoerd, met overvloedig succes overigens. Het stuk kreeg bij verschijning gunstige perskritieken en Musil ontving er zelfs de Kleistprijs voor.

Een opvoering bleef echter uit. In 1923 schreef hij nog snel *Vincent en de vriendin van vooraanstaande mannen. Bursleske in drie bedrijven*. Het was de travestie van zijn vorig stuk, zodanig geschreven dat het beantwoordde aan de eisen van het burgerlijke, illusionistische theater. Het werd dadelijk geënceneerd.

Ironisch genoeg bevat het stuk een felle kritiek op het teaterbestel dat *De Fantasten* niet kon begrijpen: de discussie in het stuk loopt uit op een klinkende vrouwenruzie, waaraan enkele geschokte notabele mannen een einde willen maken. Blijkt echter dat de ruzie geënceneerd werd als proeve van bekwaamheid voor 'Licht en Liefde, maatschappij ter vervaardiging van waarheidsgetrouwe filmopnamen binnen de grenzen van de wet'.
 Wat gewoonlijk naturalistisch zou worden 'gespeeld' voor de kamera of voor een publiek, gebeurde nu in werkelijkheid, zagezegd.

Ook *De Fantasten* bevat dit antinaturalistische idee in dialogeren en acteren. Musil laat zijn personages bewegen op het braakliggende raakvlak tussen realiteit en fantasie, tussen wat hij noemt de normale en de 'andere' toestand.

De problemen hebben daardoor niet meer de vorm waaronder ze verschijnen, maar bewegen heen en weer in een wereld die bepaald wordt door de mogelijkhedenzin, dit wil zeggen de kunde om alles, wat evengoed zou kunnen zijn, te denken en datgene wat is, niet belangrijker te achten als datgene wat niet is.

(vervolg van p.1)

strukturele: de Kringraad bestaat vaak uit kringvoorzitters of mensen met een sterke organisatorische achtergrond. Dat is vaak het soort mensen voor wie het 'overkoepelen' en het 'studenten vertegenwoordigen' een ambitie apart geworden is, en voor wie het onduidelijk is dat er sektoren van de studentenbeweging zouden zijn die aan hun invloedssfeer ontsnappen. Het motief 'eenheid' in de studentenorganisatie betekent soms niet zo veel meer als 'machtsconcentratie'.

Dat hoeft natuurlijk niet zo te zijn. Voor een belangrijk deel van de Kringraad is het streven naar een gemeenschappelijk personeelsbeleid in de ASR gebaseerd op een opvatting die de functie van het personeel erg nauw laat aansluiten bij de taak van de Kringraad in haar geheel. Die taak is uiteraard het streven naar 'demokratisering' — tot zover kunnen alle raden nog volgen — maar houdt voor de Kringraad in niet geringe mate ook het demokratiseren van de eigen werking in. Daarmee worden niet zozeer permanente hervormingen bedoeld (cf. Kringraads verzet tegen het Ekonomika-voorstel) als wel een streven om een voortgezet beleid steeds opnieuw op de nieuwe

te nemen aan het vastleggen van de grote beleidsopties. En uiteraard verwacht Kringraad ook graag naar het feit dat zij in de kritiek van de dissidente kringen meestal uitdrukkelijk buiten schot blijven. Klaarblijkelijk vinden de meeste studenten het 'produkt' dat Kringraad aflevert toch wel best te pruimen.

De Kringraad heeft zich nooit kunnen neerleggen bij deze wat neerbuigende houding t.o.v. wat studenten 'maar' zouden aankunnen — alsof zij zelf géén op kwaliteit gerichte werking zouden hebben. Voor de Kringraad moeten vrijgestelden de studenten precies in staat stellen dat voortdurende verloop van studentengeneraties te overbruggen — zonder alle beslissingen in hun plaats te nemen. Hoe dan ook, hoeksteen van Kringraads verdediging blijft de houding van de Kringraad Algemene Vergadering, die zelf deze evolutie naar een zelfstandige professionalisering steeds heeft goedgekeurd. "Omdat ze precies geen echte vrijgestelden hebben," zegt men morrend op Kringraad en Sociale Raad.

Sociale Raad stond in '77 nog erg wantrouwig tegenover Kringraads bevoegdheid om een gemeenschappelijk

ko's inhoudt voor de soevereiniteit van de studenten die ze moeten begeleiden. Daarom wil de Kringraad voor dit soort personeel een strikt kader van afspraken. Een maximumtermijn van twee of drie jaar bv. En zeker een verplichte jaarlijkse herverkiezing. Voor Kringraad is de nota echter onbespreekbaar, omdat ze permanent beleidspersoneel inderdaad uitsluit.

De Kringraadnota geeft duidelijk aan hoe voor haar de prioriteiten liggen. De tweede kracht die Sportraad nu vraagt, leunt veel dichter aan bij wat de Kringraad verstaat onder een 'vrijgestelde' dan de twee personeelsleden die bij Kringraad 'andere dingen' doen dan begeleiding van de Algemene Vergadering (nl. techniek en promotie). Sportraad zelf had het wel anders begrepen. Een nota van Sportraad vergeleek de taken die Sociale Raad voor haar vrijgestelden had opgesomd, en kwam tot de conclusie dat hún enkele vrijgestelde zeker evenveel te doen heeft. Niettegenstaande Sportraad een taakomschrijving voor haar vrijgestelden maakt die heel goed past in de definitie van Kringraad, interesseert Sportraad zich toch vooral voor de kwantitatieve aspecten ervan. En op basis daarvan

Hoe sterk is het verbond ASR?

Raden weigeren vrijgestelde af te staan aan Sportraad

studentengeneraties te funderen. Tegenover het formalistisch denken van Ekonomika en VRG poncort de ASR zeer krachtig de prioriteit van een degelijke inhoudelijke werking, en Kringraad is de eerste om die visie te verdedigen. Maar de Kringraad vindt niet dat dit mag leiden naar een professionalisering die door de studenten nog maar van op een afstandelijke positie beoordeeld kan worden. De hele Kringraadwerking is er precies op gericht de studenten zo te vormen dat zij zelf in staat worden het beleid te ontwikkelen dat ze willen steunen, en volgens de kringraders is het vooral in deze vorming van de studenten van de AV dat de belangrijkste taak van de vrijgestelden zich situeert: zij dragen daarvoor nl. het materiaal aan.

Men mag niet over het hoofd zien dat een dergelijke visie nauw samenhangt met het concreet werkterrein van de Kringraad, nl. het onderwijsbeleid. Het onderwijsbeleid wordt aan de KUL in niet geringe mate gerealiseerd in de Permanente Onderwijs Commissies (POK's) van alle studierichtingen. En als de Kringraad daar enige vat op wil krijgen, moet zij er wel voor zorgen dat de studenten die in die POK's zitten, weten waarover het gaat.

Kwaliteit voorop

De denkstijl van Kringraad steekt tegen deze van Sportraad scherp af. Kringraad gaat met Kringraad niet verder mee dan het uitgangspunt van de ASR: een op demokratisering gerichte werking. Kringraad heeft met dat uitgangspunt, in een historisch proces dat ook al teruggaat naar de ontstaansperiode van de ASR, gekozen voor een sterk op vernieuwing en eksploratie gerichte cultuurwerking, centraal georganiseerd in "'t Stuc" als cultureel centrum. Een zeer sterke professionalisering staat voor Kringraad in dienst van een werking die enkel en alleen gericht wil zijn op kwaliteit. Die professionalisering omvat ook de beleidsmensen. Kringraad heeft nooit onder stoelen of banken gestoken dat zij de kringvertegenwoordigers slecht plaatst achtte om een werkelijk op kwaliteit gericht beleid te sturen, omdat de studenten daarvoor veel te snel wisselen. Onder dat motto werd trouwens enkele jaren geleden het aandeel van de studenten op de beheerraad tot de helft teruggebracht ten voordele van het Kringraadpersoneel. (Onlangs ruimde het personeel weer plaats voor 'deskundige buitenstaanders'). Toch wil Kringraad de inspraak van de studenten niet uitsluiten. Zij wil echter wel de niet-vertegenwoordigden hebben. Die worden elk jaar op de stuurgroep van Kringraad uitgenodigd om deel

beleid, omdat zij er een wat imperialistische tendens van de Kringraad in meende te bespeuren om ook greep te krijgen op het beleid van Sociale Raad. Niet helemaal ten onrechte, waarschijnlijk. Nu de idee van een gemeenschappelijk beleid bij Kringraad meer gebouwd is op het gedachtegoed van de demokratisering, kan Sociale Raad zich er heel wat beter in terugvinden. In de meeste ASR-konflikten van de laatste jaren vormden Sociale Raad en Kringraad dan ook coalitie. Dat was, zoals reeds gezegd, het geval toen de Kringraad vrijgestelden in december niet bekrachtigd werden. Het deed zich ook voor tijdens de discussie over de Veto, toen beide raden zich ergerden aan het gebrek aan interesse en deskundigheid van een aantal redacteuren. En bij het besluit van de beheerraad van Kringraad om de vrijgestelden niet opnieuw te laten verkiezen, vroeg Sociale Raad zich af wat er zou gebeuren als haar bureau zoiets zou beslissen voor de vrijgestelden van Sociale Raad.

Personeelsbeleid

De gelijkgezindheid van Sociale Raad en Kringraad toonde zich opnieuw toen Kringraad een maand geleden een uitgebreide nota op tafel legde over het personeelsbeleid in de ASR. In die nota kristalliseerde zich voor het eerst de Kringraadvisie op personeel — vooral vanuit het bewustzijn dat de visie die zij er op na houdt niet even algemeen is als zij dikwijls heeft verondersteld. Ook de druk van buitenaf (Ekonomika) met alle misverstanden vanden over het ASR-personeel, was een belangrijke faktor in het tot stand komen van de nota. Een directe aanleiding was vermoedelijk toch ook de vraag van Sportraad om een tweede kracht. Want daarmee vroeg Sportraad naar nieuwe prioriteiten. Op een of andere manier zou gezegd moeten worden dat de tweede vrijgestelde bij Sportraad meer verantwoordelijk zou zijn dan... dan wat eigenlijk? Dan de derde op Sociale Raad? Dan de derde op Kringraad? Dat leken dan toch de alternatieven te zijn.

De nota dringt aan op het onderscheid tussen 'vrijgestelden in eigenlijke zin' en 'ander personeel'. 'Vrijgestelden' noemt de nota mensen die zeer nauw samenwerken met de studenten, ook bij de vorming van beleidsvisies. Met 'ander personeel' wordt dan bedoeld al wie louter uitvoerende taken heeft en niet direct met beleidsverantwoordelijkheid gekonfronteerd wordt. De Kringraad vindt nu dat 'vrijgestelden' absoluut nodig zijn om een degelijke werking op te zetten, maar dat hun taak automatisch risi-

coordeelt zij dat de aanvullende vrijgestelde maar van Sociale Raad moet komen.

Stemmen

Over ISOL tenslotte, moet gezegd worden dat zij in realiteit minder volledig deel uitmaakt van de ASR als waarop zij strikt genomen recht heeft. Zelden was ISOL zo afwezig op de ASR-stuurgroep als dit jaar. Gepolst over de touwtrekkerij rond de Sportraad-vrijgestelde, liet ISOL merken dat ze zich er in ieder geval niet aan wilde verbranden. ISOL wil alleen haar eigen vrijgestelde niet verliezen.

En daarmee zijn dan alle factoren belicht, waarmee men redelijkerwijze naar de ASR-stuurgroep van vorige vrijdag kon trekken. Veel speelruimte bleef er op de stuurgroep dus niet meer over. Slechts twee voorstellen lagen ter stemming. Het eerste wilde een vrijgestelde overhevelen van Sociale Raad en het tweede een van Kringraad. Over voorhand was bepaald dat een voorstel een meerderheid van de aanwezigen achter zich moest krijgen om aanvaard te worden. ISOL was niet

aanwezig, zodat vier raden meestemden.

Tegen de overheveling van de Sociale-Raad-vrijgestelde naar Sportraad stemde Sociale Raad zelf, uiteraard, en Kringraad, voor wie die overheveling niet principieel gegrond kon worden. Sportraad stemde voor — het was trouwens haar voorstel. En ondanks haar standpunt dat de ASR-stuurgroep geen personeelsbeleid hoeft te hebben, stemde ook Kringraad voor, om zo de kans te verkleinen dat ze zelf iemand zou moeten afstaan. Het voorstel werd dus niet aanvaard.

Bij het tweede voorstel stemde Kringraad uiteraard tegen. Sport-

raad eveneens. Kringraad stemde vanuit haar principieel standpunt vóór. Sociale Raad onthield zich "omdat de stuurgroep immers vastgesteld had dat er geen globaal personeelsbeleid kon zijn, zodat elke grond voor een mogelijke verschuiving ontbrak." Ook voor het tweede voorstel geen meerderheid dus. Sportraad zat nog een poosje geduld moeten oefenen. Hoevel men zich kan gaan afvragen of deze ASR, waarin de meerderheid de huidige verdeling van gelden en mandaten beschouwt als verworven rechten, ooit een tweede kracht voor Sportraad zal kunnen vrijmaken.

Luc Baltussen

le vindt de adressen van de ASLK-agentschappen in de Gouden Gids, rubriek "Banken"

**VERSTANDIGE STUDENTEN
OPENEN EEN ZICHTREKENING BIJ DE ASLK.**

Jan Stasstraat 14-16
Naamsestraat 166
Fonteinstraat 73
Tiensestraat 216
Naamsesteenweg 142, Heverlee
Naamsesteenweg 163, Heverlee
Tervuursesteenweg 190-196, Heverlee
Tiensesteenweg 94, Heverlee

ADVERTENTIE

	Restaurant Alma II en III	Snack Alma I Gasthuysberg, Pauscoll. Meisjescentrum	Snack Alma II Alternatief	Sedes
ma 14/5	kampnoelieroersoep varkensrib shorseneren & wortelen aardappelen appelsien	kampnoelieroersoep ravioli	gerst met nootjes	soep van de dag visbrochetten kardinaalsaus aardappelen appelsien & yoghurt
di 15/5	pompadour hamburger andjivieroom volle rijst chocoladevla	pompadour kippensteak rauwkost volle rijst chocoladevla	koude rijst met groenten en vis	soep van de dag pizza fruit
wo 16/5	st-germain varkensrib bloemkool aardappelen yoghurt	st-germain gepaneerde visplak griekse wortelen aardappelen yoghurt & fruit	spaghetti met kombu	soep van de dag kalfsbrood spruitjes aardappelen yoghurt
do 17/5	carmensoep kippenbil gentse saus volle rijst yoghurt & fruit	carmensoep kalkoenrol erwtjes in boter volle rijst yoghurt	gegratineerde spinazieschotel	soep van de dag couscous yoghurt & fruit
vr 18/5	paysanne lever prinsesbonen/zilvervuien aardappelen yoghurt	paysanne rumsteak soyascouteusla aardappelen fruit	fisch paties	soep van de dag gegratineerd kabeljauw uit dijn aardappelen yoghurt & fruit

WERKGROEP VOEDING: dit is een keuze uit de ALMA-menu's gemaakt door de werkgroep voeding. Deze menu's bieden u de beste garantie voor een evenwichtige voeding. Voor verdere inlichtingen kunt u zich wenden tot LEO VAN DER AA. Tel. ALMA 2299 11

